год. I. Сливенъ, 6 августъ 1935 г. Бр. 44

ИЗТОКЪ

„ИЗТОКЪ“ служи народния градъ и българската култура

Броя 2 лв. Седмичникъ за политико-общественъ и културенъ животъ. Редактира комитетъ

НОВЪ ДУХЪ

Нѣма да пледирамъ за писани, или неписани закони и конституции. Нашия кратъкъ общественъ животъ следъ освобождението се научно занима и експерементално изпита, въ излишъкъ и изобилие, всички тѣзи проблеми. Никой нѣма да отрече, че конституцията ни бѣ отражение на най-модернитѣ конституциони схващания на Западъ, че теоритически нашата администрация не бѣ по-лоша отъ другитѣ. Всички, оба че ще се съгласимъ, че обществения ни животъ бѣ ненормаленъ, че символитѣ отъ възраждането, трогваха и въодушевляваха малцина, особено изъ широката маса, защото тя бѣ и си остана чужда на всичко това. Съ инертностьта на една привичка, наследена отъ съвмѣстното живѣене съ бившитѣ ни господари, ние строихме нашата обществена сграда съ модернитѣ срѣдства на Западъ, но съ духа на Ориента. И какво стана знаемъ всички. Пролѣхме доста излишна кръвь да търсимъ кой е кривъ и кой не бѣше правъ. Истината, обаче си остава една—виновна бѣше нашата действителность—липса на характери, доблесть, готовность за жертви и обществени добродетели. „Царскитѣ работи не се оправятъ“, „не си създавай неприятности“, „не ритай срещу ржженъ“, бѣха пароли за постигане на обществената солидарность и миръ. Кариеризъмътъ, шаблонътъ, долното партизанство, безскрупулното нахалство и демагогия—ето духовния обликъ на нашата обществена сграда отъ миналото. Тази наша действителность погуби много идеализъмъ, отрови много млади души, а други хвърли въ отчаяние, и направи държавни врагове. Каквито закони и конституции да създадеме, безъ новъ духъ това ще бждатъ сгради на пѣсъкъ. Новото време иска новъ духъ, нека да дадемъ обективната възможность да се прояви и заработи духътъ на обновлението, отърсенъ отъ мизерията на миналото, каленъ въ страданията и борбитѣ на по далечното минало. Нека да му дадемъ тази възможность. Останалото е леко. Този новъ духъ ще намѣри ржкотворното начало за достойно и посолидно обществено строителство, безъ догми, много формули и набързо внесени отъ тукъ и отъ тамъ форми. Новото време иска новъ духъ, иначе всичко ще бжде на халосъ.

Ст. Генчевъ.

ТОЙ НЕ УМИРА!...

По случай годишнината отъ геройската смърть на х. Димитъръ (вижъ статията Бузлуджа на 3 стр.)

НАСТОЯВАНИЯТА И ЖЕЛАНИЯТА НА НАРОДА

. . . . . „Правителството, което имамъ честь да представлявамъ, има задължение не само да управлява страната, но и да следва съ голѣмо внимание настояванията и желанията на народа, за да сжществува непрекжснато оная хармония между управляващи и управлявани, които при всички режими и при всички системи на управление е насжщна необходимость“...

Изъ речьта на м-ръ Председателя А. Тошевъ въ Бургазъ, на 1. VIII. т. г.

Настояванията—най законни и желанията—най-правдиви и убедителни на населението отъ Сливенска и Котленска околии е да не се измжчва това население съ оставянето му безъ клонъ отъ Областния сждъ въ Сливенъ—неговия естественъ и голѣмъ стопански, административенъ и културенъ центъръ.

Сжщо—убедителни, справедливи и законни сж настояванията на населението отъ селата: Източно-Шивачево, Алобасъ, Младово, Зимница, Страляжа и Сейменъ — да бждатъ прехвърлени въ административно отношение къмъ Сливенъ — поради съображения и преимущества, изключително въ интереса на самото население.

Народа непрекъснато предявява тѣзи свои настояванія и желания, тамъ кждето трѣбва. Но тѣ и до днесъ не сж чути, нито удовлетворени.

Въ интереса и за целитѣ на именно тая „хармония между управляющи и управлявани“ сливенци настойчиво искатъ и чакатъ да бждатъ часъ по-скоро удовлетворени законнитѣ и справедливи искания: да се възвърне отнетия имъ сждъ, да се увеличи неестественно малката имъ околия.

Това го искатъ и добре разбранитѣ държавни интереси

Безработицата въ Сливенъ

Следъ западането на лозарството и следъ прекратяване на работа въ нѣколко индустриални предприятия безработицата въ Сливенъ започна да взема голѣми размѣри. По чия вина, ние не знаемъ, обаче въ пресата сведения за безработицата въ Сливенъ не се даватъ. Ето: въ брой 285 на официоза „Нови дни“ е помѣстена една статистика за безработнитѣ по индустрии и градове. Въ статистиката, обаче иѣма данни за Сливенъ—единъ отъ първитѣ, отъ най-голѣмитѣ индустриални градове на България. Не бихме обърнали внимание на тоя фактъ, ако въ Дирекцията на труда и въ Дирекцията на трудовата повинность не се обмисляха сега възможноститѣ за създаване на още нѣкои групи отъ безработни, било за настаняването имъ по нови обекти. Споредъ меродавнитѣ кржгове и лица формирането на новитѣ групи ще зависи отъ паричнитѣ възможности, както и отъ наличнитѣ количества отъ безработни, готови да постжпятъ на работа.

Дългъ се налага на Сливенската община на Сливенската инспекция по труда да обсждятъ незабавно въпроса и да ходатайствуватъ предъ М-вото на народното стопонство предъ видъ на голѣмата безработица, която сжществува въ града, да се увеличи групата на безработнитѣ, за които ще се създава работа, защото е крайно несправедливо да се създава работа само за 100 души въ Сливенъ, когато въ малки градове, градове съ далечъ по-малко безработни, като Вратца, Дупница и др, се формиратъ по два и три пжти по-голѣми групи. Ако се обрусива истинското положение на Сливенъ предъ г-нъ Министра, ние имаме основание да вѣрваме, че ще ни се укаже исканата подкрепа,

Побързайте, за да не бжде после късно!

Пропуснатитѣ случаи сж достатъчни за да не се редуватъ още.

Сливенъ има бждеще

Колко странно звучи това на пръвъ погледъ. А Сливенъ има бждаще.

Защото всѣки градъ се строи, издига и напредва отъ неговитѣ управници, подържани отъ деятелнитѣ, енергични и предприемчиви сътрудници и съветници. Защото единъ голѣмъ колективитетъ, какъвто представлява единъ 32 хиляденъ градъ, може да се устрои само съ общи усилия. Ако тия общи усилия до сега сж липсвали, то има всички признаци, че утре това не ще бжде така. Градътъ съ славно минало, съ здрави традиции, съ висока култура и здравъ мирогледъ, може да напредне и ще напредне. Той ще се устрои въ едно скоро време, стига да се премахнатъ пречкитѣ които сж спжвали до сега неговото естественно развитие. Пропустнати сж много случаи въ миналото. Но това сж уроци за въ бждаще. Новитѣ управници ще взематъ поука отъ грѣшкитѣ на своитѣ предшественници и не ще ги повтарятъ. Сливенъ има бждаще и той напълно заслужава да се развива, да напредва, да се устройва, да догонва по-уреленитѣ градове и да застане на сжщата оная висота, на която е билъ преди години, Бждашето е на нашия градъ. Стига сме хленчили. На работа, дружно и честно за доброто на родния градъ! Съ общи усилия да работимъ за хубавия Сливенъ! Съ дружни сили да изградимъ бждащия голѣмъ градъ! Съ жаръ да се заловимъ за работа, защото дългътъ ни зове! Сливенъ има бждаще!

Б. Драгановъ

Въпроси на деня.

Не дружества и конгреси, а хлѣбъ и соль... за всички

Преди известно време въ Женева е билъ основанъ специаленъ институтъ за борба противъ марксизъма.

Наистина, това съобщение, би могло да се отмине и съ безразличие, но би могло и да потрепти въ мисъльта на много хора, чийто обществено чувство не е още парализирано, нито заспало подъ мелодията на която и да било пѣсень. Значи така — пакъ делегации, конгреси, тържества, речи и приеми! Конгреса заседава! И ще води борба противъ марксизъма, тъй както се борятъ хората противъ туберкулозата, венерическитѣ болести, филоксерата и ли антракса.

А собствено, марксизъма нѣма нужда да бжде боренъ Той не е така издигнатъ върѣдъ обществата и въ държавитѣ, като обществена идея и духовно течение, за да ги застрашава. Безпорно е — има нѣкаква опастность! Но тя не е въ самия марксизъмъ — а въ лошото и нерадостно общественото състояние въ културнитѣ държави, значителна часть отъ населението на които, въ своето отрицание — прегръща нѣкаки мъгливи форми отъ материалистическото учение. Самиятъ марксизъмъ, като политическо кредо и социална рецепта, абдикира отъ своето бждаще. Не може и да бжде друго яче. Живота е посиленъ отъ всичко. А историята не търпи пророци.

Тогава съ кого да се води борбата? Щомъ е въпросътъ да се прояви нѣкаква енергия (която по начало би могла и трѣбва да се нарече творчество) тогава пжтя е единъ: социална правда, изпиляване социалнитѣ върхове и остроти, духовна (която е винаги последица на материалната) култура за човѣшкитѣ общества и все повече грижи за тѣзи, които сж толкова дълбоко и далечъ отъ общественитѣ висоти.

Сами болшевицитѣ и правоверитѣ комунисти съборихa Маркса, като го затвориха нѣкжде въ библиотекитѣ и партийнитѣ архиви, а другаде го каратъ да живѣе въ конкубинатъ съ буржоазни порядки, принципи и системи. Забраняватъ му да говори за принадеча стойность и го каратъ да вика „ура“ за националното и държавно производство; пъстроцвѣтното му знаме на интернационализъма постлаха като килимъ предъ храма на националната, даже и шовинистична държава; комунистическитѣ дипломати, министри, шефове и емисари се возятъ въ най-скжпи Ролъ-Ройсъ и Линколнъ автомобили, а самъ Сталинъ недавна разтури организацията на най-старитѣ и прави марксисти, на които и мозъка на коститѣ би въ тъмно-червено обагренъ....

А за народитѣ трѣбватъ —не дружества, борби и конгреси—но мждри държавни управления, честни управници — и хлѣбъ, по малко хлѣбъ и соль—за всички.

А.

ПЕТЪРЪ ДИМИТРОВЪ ще говори отъ името на Икономическото д-во на тема: „Хлѣбъ за 4—5 хиляди граждани“.

Конферансътъ ще се състои въ сждебната зала на общината, въ срѣда—7¼ часа сл. об. Входътъ е свободенъ

Приятели на Сливенъ

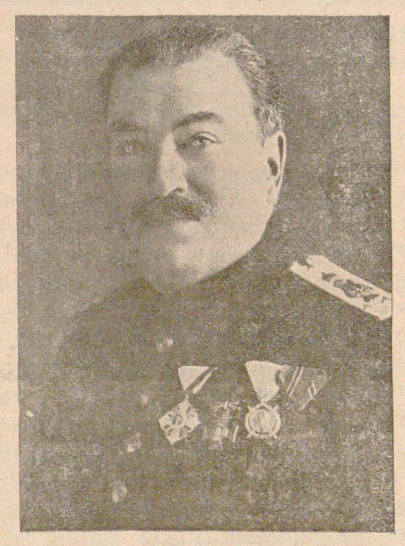

Георги Шагуновъ

известенъ композиторъ, авторъ на много и известни у насъ опери, оперети, хорови и инструментални композиции.

Написа химна „Добри Чинтуловъ“, посветенъ на Сливенския народенъ хоръ и разученъ вече отъ него.

Горска, ловна и рибарска изложба

За да се популяризира и рекламира Бургаската область презъ гостоприемната седмица, Областната горска инспекция урежда въ салона на Бургаската търговска индустриална камара горска, ловна и рибарска изложба. Всички, които желаятъ безплатно да изложатъ произведенията си, да ги изпратятъ най късно до 7 т. м. до горската инспекция. Предметитѣ да бждатъ етикетирани, за да се знае точния произходъ и производителя имъ. Случаятъ е много удобенъ за интересованитѣ производители на горски, ловни и рибарски произведения да ги рекламиратъ безплатно. Много търговци отъ България и странство сж вече проявили живъ интересъ къмъ изложбата.

НАЗНАЧЕНЪ е за инкасаторъ на вестника Любенъ Балуловъ, отъ гр. Сливенъ.

БЛАГОУСТРОЯВАНЕТО НА СЛИВЕНЪ

Следъ теоретичната постановка на въпроса, съ статията ми, печатана въ миналия брой на вестника, налага се да бждатъ посочени конкретнитѣ обекти за една възможна благоустройственна дейность. Първиятъ въпросъ, който трѣбва да получи, обаче разрешението си, е въпроса: отъ кжде ще се набавятъ срѣдствата за тая дейность. Отъ казаното вече става явно, че срѣдствата не сж само паритѣ, а и труда и материалитѣ и пр. Че трудъ и материали могатъ да се намѣрятъ безъ да се изразходватъ пари, въ това нѣма никакво съмнение. Ние имаме една неоползотворена още рационално общинска трудова повинность, която може да гарантира достатъчно необходими материали, нуждни за планомѣрната годишна благоустройственна деятелность на общината. До сега общинската трудова повинность не е била резултатна, понеже начертаната работа за трудовацитѣ, съвсемъ не е била въ връзка съ единъ общъ градоустройственъ планъ. Напримѣръ: изкопаването на една улица, за нивелирането й съвсемъ не е още полезна деятелность, щомъ това разкопаване не бжде последвано отъ застилане, отъпкване и пр. докато улицата получи завършенъ видъ. Нѣма никакъвъ разумъ и въ изкопаването на ровове за укрепяване на рѣкитѣ, щомъ тия ровове бждатъ изоставени следъ това, съ месеци, безъ да се почне градежъ и по тоя начинъ да се запълватъ наново отъ наноситѣ на рѣкитѣ. Такава деятелность показва само едно, че липсва разумъ, че преливаме „отъ пусто въ празно“.

И тъй: първата грижа на общинската управа трѣбва да бжде, да създаде възможности за ползотворна работа на трудовацитѣ: било като часть отъ тѣхъ подготвятъ изкопитѣ за укрепяване на рѣчнитѣ брѣгове, било като набавятъ градивни камени, като миятъ чакълъ за бетоновъ строежъ, като нивилиратъ улици и т. н. по предварително обмисленъ планъ, обаче, планъ изработенъ при съдействието на общинскитѣ технически органи и при сътрудничеството на запознатитѣ съ материята граждани. Като основенъ елементъ на тая деятелность трѣбва да бжде принципа „по добре малко, но завършено, отколкото много, но само подхванато“.

Втората грижа на общината трѣбва да бжде — да влѣзе въ по-тѣсни връзки съ началницитѣ на войсковитѣ части, на трудовото бюро, на гарата, на затвора и пр. и да координира съ тѣхъ действията си по благоустрояване на града. При нееднократно изявяваната готовность на държавнитѣ власти да помогнатъ за благоустрояването на Сливенъ, общинската управа може и трѣбва да използува това тѣхно разполсжение и да поощри началствующитѣ лица въ хубавитѣ имъ замисли, като ги подпомогне дори материално, доколкото това е възможно. Напримѣръ: началникътъ на гарата на нѣколко пжти вече проявява добра воля за украсяване на гарата, за ограждането й, ала и досега никой не го е насърдчилъ, никой не му е далъ импулси да координира усилията си, съ усилията на общинската управа, въ изпълнение на единъ изработенъ вече планъ. На нѣколко пжти околийския прокуроръ е изявялъ готовность да благоустрои квартала около затвора, съ труда на затворницитѣ, тъй като това благоустрояване е отъ интересъ не само за града, но и за окржжния затворъ, обаче и неговитѣ добри намерения не сж могли да бждатъ насочени къмъ дѣла. Така повече не бива да продължава. Кварталитѣ около казармитѣ, гарата, затвора и пр. трѣбва да иматъ по една благоустроена улица, поне добре укрепени брѣгове на рѣкитѣ, декоративни засаждания, прости но съ вкусъ боядисани огради и пр. Благоустрояването на държавнитѣ сгради и паркове, кога съ пари, кога само съ разполагаемата работна ржка, не е свързано съ „чергитѣ на обеднялия сливенски гражданинъ“ и затова, съ тактъ, съ умение общинската управа трѣбва да спечели ценното сътрудничество на посоченитѣ по-горе институти и лица.

Третата грижа на общинската управа трѣбва да бжде изготвянето на благоустройственъ планъ, като се използуватъ материалитѣ, тъй обилно дадени вече отъ сливенскитѣ граждани, софийската дружба и се привлечатъ компетентни лица за отлжчване отъ тоя общъ планъ, планъ за онова, което трѣбва най-напредъ да се направи презъ течение на настоящата година. Нуждитѣ на града трѣбва да се степенуватъ и да се пристжпи къмъ удовлетворение на най-неотложнитѣ, като се прояви воля: докато не бждатъ задоволени тия крещящи нужди, да не пристжпваме къмъ по-маловажнитѣ. Едно упорство въ тоя смисъль ще бжде резултатно и ще увѣнчае усилията съ успѣхъ. Напр. по моето мнение най-острата нужда на града е неговото водоснабдяване. До тогава, до като на сливенския гражданинъ не се осигури обилно течаща вода и палати да се построятъ, Сливенъ все ще си остава градъ съ ориенталско благоустройство. Водата е първата необходимость за гражданитѣ и азъ се очудвамъ, какъ може години наредъ единъ балкански градъ да бжде по-злепоставенъ отъ едно сахарско заселище. Какъвъ курортъ може да бжде Сливенъ, щомъ презъ лѣтото чешмитѣ течатъ само по 1—2 часа на день А какво се прави за задоволяването на тая крещяща нужда? Нищо. Пари ли нѣма? Какъвъ разумъ имаше тогава да се строи общинско здание за десятки милиони, когато града не е достатъчно водоснабденъ? Миналото има много грѣхове. Какво би могло да се направи сега. Върху това трѣбва да се мисли. И сериозно. Азъ правя едно предложение. Компетентнитѣ нека го проучатъ и да си кажатъ думата: **предстоящата общинска трудова повинность да бжде използувана за търсене водитѣ на изчезналия Гюрчешменски изворъ надъ затвора.**

(следва)

Участ. инжинерство предприема строежи на пжтища и мостове

Тия дни Сливенското участъково инженерство ще произведе търгове за поправка на шосето Сливенъ—Ямболъ, за направата на съоржжения по пжтя Сливенъ—с. Бѣла, за направата на мостъ на шосето с. Калояново с. Михаилово, върху новия отводнителенъ каналъ и за довършване на моста на петия километъръ по пжтя Сливенъ—с. Самуилово.

Въ близко време ще бждатъ произведени още два търга, а именно: 1. за поправка на пжтя с. Градецъ — с. Мокренъ — на сума 1,000,000 лв. и 2. за съоржжения и настилка по пжтя Котелъ—Омортагъ, на стойность 2,000,000 лева.

Въ кои сливенски рѣки е забраненъ риболовътъ

За срокъ отъ три години е забраненъ риболова и ловенето на раци въ следнитѣ сливенски рѣки: Новоселската рѣка (Мочуритѣ) отъ изворитѣ до Пашевата воденица, рѣката при Кьошкьоветѣ, рѣката при Черно-камене и Дивешката рѣка отъ изворитѣ до воденицата при вливането на Раковската рѣка.

Продава се праздно мѣсто

отъ 765 кв. м. – Индустриалния кварталъ на града, до гарата.

Справка при Петъръ Шеникчиевъ -- адвокатъ.

Скотовъдна комисия при Михаиловската Селска община

Обявление № 4819

Обявява се на интересующитѣ се, че следъ 10 дни отъ обявяването настоящето, въ канцеларията на Михаиловската селска община, отъ 9 часа ще се започне спазаряването за извършване строежа на оборитѣ въ с. с. Михаилово и Тополчане, отъ скотов. фондъ „Постройка обори“, по доброволно съгласие за срокъ до 30 октомврий 1935 год. Искания залогъ ще се опредѣли отъ тържната комисия при откриване спазаряването, което ще продължи до намиране износна цена за фонда.

Плановетѣ и поемнитѣ условия могатъ да се видятъ въ канцеларията на Михаиловската селска община, всѣки присжтственъ день.

Отъ скотовъдната комисия.

Щабъ на 6-о Арт. отдѣление — Сливенъ

Обявление № 1912

Обявява се на интересуващитѣ, че отдѣлението ТЪРСИ ДА ЗАКУПИ КОНЕ по доброволно съгласие направо отъ стопанитѣ имъ.

Ще се взематъ ездови и впрегатно артилерийски коне отъ чисто мѣстна порода, годни за артилерийска служба съгласно поемнитѣ условия и описания.

По ръсть конетѣ трѣбва да бждатъ отъ 152 до 162 см. на възрасть отъ $3^1/_2$ до 6 навършени години.

Комисията по закупване на коне ще заседава въ ветеринарната лѣчебница на отдѣлението всѣки присжственъ день отъ 10 Августъ 1935 год.

Поемнитѣ условия и описания се намиратъ въ домакинството на отдѣлението гдето могатъ да се прегледатъ всѣки присжственъ день.

Таксата по публикуването, гербовия налогъ и др. по оформяване на книжата сж за смѣтка на продавачитѣ на конетѣ.

гр. Сливенъ 2 августъ 1935 год.

отъ общината.

СЛИВЕНСКО ГРАДСКО ОБЩ. УПРАВЛЕНИЕ

Обявление № 10963

Известява се на интересуващитѣ, че на 10 августъ 1935 год., 9 часа, въ пазаря на гр. Сливенъ, ще се извърши продажбата на единъ бракуванъ общински бикъ „Велчо“, на 6 години, косъмъ сивъ, Искърска порода, добре охраненъ.

Желающитѣ да купятъ да се явятъ и наддаватъ.

гр. Сливенъ, 3 августъ 1935 год.

Отъ Общината.

„СТРО-ГО О-ХРА-НИ-ТЕЛ-НО!“

Изсичането горитѣ по Слив. балканъ е надминалъ $^2/_3$ отъ общата имъ площь. Безбройнитѣ ридове, нѣкога покрити съ буйни гори, като на показъ, днесъ, протягатъ обезлесенитѣ си гръбнаци. Буйнитѣ води на познатитѣ въ миналото извори, които неприсъхваха, намалѣха водитѣ си, а нѣкой пресъхнаха завинаги. Намалѣха и водитѣ въ градския ни водопроводъ. И това намаление не само не ще пристане, напротивъ то ще продължава. Какво ни носи утрешния день? Това всѣки може да предвиди.

Интереситѣ на частнитѣ собственици на горитѣ сж запазени, но тия на града—пренебрегнати.

Мѣркитѣ, които нѣкога се препоржчаха отъ хората на науката—за запазване басеина на водопровода не бѣха чути. На тѣхъ не се обърна нуждното внимание.

Следъ направата на водопровода, въ Сливенъ идватъ професоритѣ Бончевъ и Бурже (отъ Парижъ). Обхождатъ басеина, спиратъ на Капитажа. Оглеждатъ скалитѣ—ридоветѣ и запитватъ придружаващиятъ ги лесничей за мѣркитѣ, които общината и горската власть сж взели за запазване басеина на водопровода ни. Лесничеятъ отговаря, че всички необходими мѣрки сж взети—гората не се сѣче—нито за паша се отдава.

Групата е вече на Кара-кюкъ — пжтя е препълненъ съ коне, катъри, магарета натоварени съ дърва. Дърваритѣ единъ по единъ или на групи, съ затъкнати китки задъ ушитѣ—придружаватъ натоваренитѣ добитъчета.

Бурже спира единъ дърваръ поисква му златистия цвѣтъ, който е забученъ задъ ухото му. Запитва лесничея: какъ по васъ, наричатъ това цвѣте?

Лесничеятъ се заглежда въ цвѣта и добавя:

—Трева—цвѣте!

А стария дърварь, изглежда лесничея, бръква въ окъсания си поясъ, търси нѣщо, като че иска да му помогне и казва:

—Не бе, г-нъ Лесничей! Това се казва „Чернокосъ“ илачлия е! Корена му, като изсъхне много на хубаво мирише. И като измачква парче жилестъ коренъ подава го на Бурже.

Бурже се смѣе. Взема корена разглежда го, огъва го въ листъ хартия и го поставя въ чантата си. Вади бележника си—вписва нѣщо и на ново запитва дърваря за името на цвѣтътъ. И той отговаря:

—Чернокосъ го казваме. Илачлия е. Бурже се обръща къмъ лесничея и добавя:

—Jnula helenium.

Групата е на Мандрата. Лесничея неспирно посочва върхове поляни, долове—нарежда имена—сочи Чаталка, Мочуритѣ, Кутелка, Българка. Показва покрития, тогава, съ буина гора Узун-баиръ и важно добавя:

—Всичко това — Господа е строго охранително. Нито се сѣче, нито, за паша се отдава.

—Така трѣбва! Заключаватъ геолозитѣ.

Но Бурже впива погледъ къмъ Чаталка. Гледа и нѣщо като че се двоуми. Идва при лесничея и посочва къмъ Чаталка. А въ това време голѣмо стадо кози, разпръснато подъ самия връхъ, бавно напредва къмъ Мочуритѣ. Бурже сочи козитѣ и скандира:

—Стро-го. О-хра-ни-те-лно!

Лесничеятъ поглежда къмъ стадото. Избъбря нѣщо, но на Бурже не отговаря.

Следъ малка почивка, групата продължи пжтя си къмъ в. Българка. Спрѣ се подъ самия върхъ на скалистия ридъ. Оглеждатъ скалитѣ—размѣнятъ мисли.

А кому не е известно простора, панорамата, които отъ тая часть на планината се откриватъ? Върхове долини, суходолища се губятъ подъ васъ. Далеко се простира полето—Тракийската равнина—изпъстрена съ селца, гори, ниви, ливади, презъ които, като сребърна лента лжкатуши Тунджа.

Лесничеятъ обяснява. Посочва полето, Минералнитѣ бани. Нарежда имена на села, рѣкички, височини, планини Но Бурже е вковалъ погледъ въ масива на Кутелка—гледа и не вѣрва сънъ или дѣйствителность е това, което вижда. Приближава до Лесничея, посочва, му кози, които прииждатъ задъ Кутелка и бавно се разпръсва по Самодивското хорище и запитва:

—Нали и това, г-нъ лесни-

НАШАТА ДУМА

Бузлуджа

„Живъ е той, живъ е—тамъ на Балкана“

30. VII. — 1865 — 2. VIII. 1935 г.

Живъ е предъ насъ подвига на Миналото. Се тъй мълчаливъ, гордъ и юначенъ стои високо масива на Бузлуджа... Вѣренъ закрилникъ на хайдутитѣ, свидетель нѣмъ на геройската и страшна смърть на шепата възстанници, начело съ Хаджията, сега той пази само тѣхнитѣ кости. Но отъ тия кости свети ярко неугасващия блѣсъкъ, гори буйния пламъкъ на тѣхния чудовенъ подвигъ и говори на поколенията. По диритѣ на годинитѣ ние днесъ четемъ колко голѣмъ, колко великъ, колко светъ е билъ тоя подвигъ, тая велика саможертва предъ олтаря на Родината....

Било е 30. VII. 1865 г.

Отъ синитѣ води на Дунавъ по кървавата диря на бунта на свободата, останалитѣ жи за четници на войводата Хаджи Димитра стигатъ Шипченския балканъ. По диритѣ имъ върви смъртьта Пехота, кавалерия, башибузуци, казаци — хиляди срещу 40 души четници, но никой не мисли за друго освенъ—какъ по-добре да даде живота си за свободата на България. И когато игумена на близкия монастиръ моли войводата предъ явна смърть да се съгласи да ги преведе по дълбокия долъ да се измъкнатъ за да дочакатъ друго време за борба—прогърмява суровия гласъ на Хаджията.

— Не! Не ще се върнемъ. Тукъ ще останемъ, и тукъ ще сложимъ коститѣ си — затова, за което сме дошли. На България много кръвь и кости сж потрѣбни да се посеятъ за новия день — день, който не е делечъ. Необходима е нашата кръвь. Колкото повече за нея почне да се пише, да се говори, толкова по-скоро страната ни ще се пробуди и скочи за свободата си.“

40 глави на колъ забити въ Търново, 40 трупа разхвърляни па масива на Бузлуджа — ето края на чутовния и безпримеренъ по храбрость подвигъ. Но отъ тука, по-късно презъ Оборище, Перущица и Батакъ, презъ Шейново и Шипка изгрѣ свободата на България...

2. VIII. 1935 год. Днесъ още една година къмъ дългия низъ на годинитѣ. Духътъ на Хаджията и неговитѣ другари броди по масива на Бузлуджа. Живъе ли тоя духъ у насъ всички? Живъ ли е примѣра му? Ще трѣбва ли да припомняме само годишнини? **Нека всѣки день всаждаме тоя духъ дълбоко въ сърдцата и душитѣ. Нека да снемемъ отъ височинитѣ подвига на тия—що съ усмивка умреха за свободата ни и да го вземеме като примѣръ, за всѣки день въ живота. Да раснемъ съ него всѣки часъ.**

„Изтоткъ“

Сливенъ въ миналото

Споменъ отъ Ами-Буе

Известниятъ изследователь Ами Буе е пжтувалъ презъ Турция въ 1836—1838 г. а въ Сливенъ е дошелъ 1837 г., отъ В. Търново презъ Демиръ Капия.

Като слизалъ отъ Демиръ Капия по посока на Сливенъ той миналъ първомъ презъ дейвствени гори и обширни цвѣтисти поляни, докато найпосле съгледалъ отъ височината Сливенъ, който му произвелъ особно силно впичатление.

„Слизането за Сливенъ пише той, Ви представлява една несравнима гледка. Голѣмата Тунджанска долина съ своитѣ островчета (ади) и буйнитѣ въ тѣхъ дървета Ви поднасятъ, преди всичко, господстующи предметъ на обширната тракийска равнина. А при това следъ малко виждате, подъ краката си градътъ Сливенъ (Исливне) и неговитѣ зеленеющи градини, които произвеждатъ най-приятенъ ефектъ....“.

„Градътъ продължава Ами Буе е разположенъ на 1126 стъпки надъ морското равнище—между планини“.

Отъ върховетѣ на околнитѣ планини, обръща вниманието му „Чаталка“ — висока 3264 стжпки,[1]) която прилича на тронъ—грамада отъ стръмнини, подъ които се разтилали естествени и най-прелестни градини. Въ тѣхъ имено сливенци ходели презъ лѣтото да се веселятъ, като насѣдвали около извиращитѣ отъ Чаталка ручеи, за да се наслаждаватъ отъ свѣжестьта и ядятъ плодове, зарзалии, праскови и др. които висели въ изобилие надъ самитѣ имъ глави....

Гледката отъ Чаталка е обширна, тъй като отъ тукъ могатъ да се видятъ бургаския басеинъ и одринскитѣ равнини, но не тъй ясно и Родопитѣ.

Сливенската манифактура спородъ Ами Буе е изрядна, и най-голѣмото здание въ градътъ споредъ сжщия е фабриката за сукна. „Има три черкви и доста много джамии, но малко минарета.[2]) Направила му е впечатление сливенската чаршея—наречена „покрита или тъмна сливенска чаршия“. Тукъ има, пише той, множество дюкяни. Конака на аянина е двуетаженъ и простъ, покритъ съ асми, подобно на много кафенета и дворове. Изглежда че градътъ е много пострадалъ отъ последния походъ на руситѣ, заедно съ които сливенци открито сж се обявили срещу турцитѣ. Въ края на юний тукъ става единъ отъ най-голѣмитѣ панаири на Европейска Турция. „Имахме нещастието, пише той, да бждемъ въ Сливенъ именно презъ време на тоя панаиръ, защото градътъ бѣше препълненъ съ търговци и неможахме да намѣримъ мѣсто за нощуване, та останахме въ пощата“.

[1]) Стжпка австрийска мѣрка 0·31 м.
[2]) тукъ се визиратъ събранитѣ отъ сливенци викала при идването на руситѣ презъ 1829 г.,

Изложбитѣ въ прогимназиитѣ

На 30 м. м. въ салонитѣ на прогимназиитѣ бѣха изложени рисункитѣ и изработенитѣ по ржчна работа предмети.

Обикновено се мисли че рисуването е луксъ, който само обременява училището. А въ сжщность неговата възпитателна и научна стойность е повече отъ голѣма.

Изкуството—това е най-голѣмия факторъ въ човѣшката душа въ всичкитѣ нейни прояви, красивото, доброто и вѣчния идеалъ. То е указвало и ще указва голѣмо влияние върху индустрията и занаятитѣ. Ето защо рисуването остава единъ отъ главнитѣ фактори въ живота на човѣка.

Изложбитѣ заслужаваха да се посетятъ. Изложенитѣ рисунки, бродерии, килимчета геогрфски карти—и други изработени предмети, говорятъ за голѣмата преданость, съ която ученицитѣ съ работили презъ изтеклата учебна година. Не безинтересно е да се види, какъ тѣ сами, съ вкусъ и сржчность рисували цвѣтя—отдѣлни листа и отъ тѣхъ сж стилизирали най-разнообразни красиви орнаменти. Изтегленитѣ съ сигурность линии, умѣлото съчетание на боитѣ и лекотата, съ която тѣ сж ги нанесли, надминаватъ очакването ми Товалични въ работитѣ изложени и въ тритѣ прогимназии.

Редица изящно изработени килимчета, възглавнички, бродерии, карета, покривки на маси и пр. отлично изпълнени по колоритъ и композиция, красътъ салонитѣ на прогимназиитѣ. Бродерии—съ български шевици — умѣло съчетани и изпълнени, говорятъ за голѣмия трудъ, а сжщо и за вкусъ вложени отъ ученичкитѣ.

Работитѣ—по резба сж застжпени и въ тритѣ прогимназии съ по нѣколко изработени предмета;—сжщо изложени сж и разни по форма и голѣмина вази, които ученицитѣ—сполучливо сж тонирали.

Застжпено е и свободното рисуване. Тоя начинъ на рисуване не е постигналъ цельта си и то последнитѣ причини: първо ученика въ повечето случаи се е заелъ съ твърде сложни композиции, които не сж по-силитѣ му а това бързо го изморява, и второ най главното, той отвиква да търси, да вижда линията на контурата, която е основа въ рисуването. Освенъ това, оцвѣтяването безъ упжтване—безъ разбиране на боитѣ и съединенията имъ е дало резултатъ: нанасяне безъ вкусъ безъ съчетание—гжсто—напластени нечисти бои. Така изготвена рисунка ще отчая ученика и у него ще залегне мисъльта, че по добро отъ това той не би могълъ да направи.

Ето защо намирамъ че свободното рисуване може да се дава по нѣкога и то въ леки сюжети—достжпни за ученика.

Въпреки всичко това изложенитѣ неща сж повече отъ задоволителителни. Навсѣкжде личи голѣмата любовь на ученика—къмъ предмета, а сжщо и умѣлото упжтване и на преподавателя.

Г. Г.

Областния пожаренъ командиръ за нашата пожарна команда

На 29 м. м. въ града ни бѣше областния пожаренъ командиръ г. Наковъ, по ревизия въ нашата пожарна команда.

Запитанъ отъ единъ отъ нашитѣ редактори за впечатленията му, г. Наковъ заяви: Сливенъ може да се гордѣе, съ това, че има една образцова пожарна команда, която подъ ржководството на своя енергиченъ командиръ е постигнала въ техническо отношение такива резултати, които я поставятъ на завидна висота. Относно, обаче, съоржженията ѝ тя стои много злѣ. Сливенъ, който има 31,000 жители не може и не бива да бжде обслужванъ само съ една моторна поливачка, а незабавно да се снабди съ една водоноска, която ще гарантира успѣха при пожарь и ще оправдае срѣдствата, които общината харчи за подържането ѝ. Персонала макаръ и подготвенъ далече не е достатъченъ за единъ градъ като Сливенъ. Вашата пожарна команда има нужда най-малко отъ 25 човѣко, а не съ 15 човѣка както е сега. Помѣщенията сж крайно неудобни. Тѣ пречатъ за правилното развитие на службата.

Незная какви сж финансовитѣ възможности на общината Ви, но това което констатирахъ говори, че тя много малко е направила до сега, за градското си пожарно дѣло.

Колко и какви кооперации

има въ Сливенъ и околията

Въ Сливенъ има: 6 потрѣбителни кооперации, 10 производителни, една Популярна банка и клонъ отъ Общия Съюзъ на Земл. кооперации.

Въ околията има: 18 кредитни кооперации (почти всички съ потрѣбителни отдѣли), една пополярна банка и кооперативна баня въ с. Керменъ.

350 х. лв. за лѣтуващитѣ деца въ областьта

Детското игрище въ Сливенъ?

Отпустнати сж 350,000 лева за детскитѣ игрища, лагери и лѣтовища въ областьта.

Сливенъ и тая година продължава да стои безъ детско игрище. Доколкото знаемъ, отъ близо преди година вече, бѣше назначена специал а комисия, която да потърси подходящо мѣсто за игрище. Такова, обаче, и до днесъ не е намѣрено! — Изглежда, че комисията неразбира значението и нуждата отъ подобно игрище за подрастващия Сливенъ! Само така човѣкъ би могълъ да си обясни това протакане...

Къмъ нашитѣ читатели

Още нѣколко броя и „Изтокъ“ ще завърши своята първа годишнина. Мнозина отъ нашитѣ читатели, обаче още не сж платили абонамента си. Редакцията ги моли да сторятъ това безъ да отлагатъ повече, защото вестника се издържа единственно отъ срѣдствата, които му осигуряватъ редовнитѣ абонати.

„Изтокъ“ е трибуната на гр. Сливенъ и който цени усилията на редакцията да служи на родния градъ, трѣбва да даде своята материална подкрепа, увѣренъ че съ това става участникъ въ борбата за извоюване все по-добро и по-добро бждеще на града.

Разпостранявайте в. „Изтокъ“

чей, е строго охранително?

Лесничеятъ изглежда козитѣ. Приготвя се да каже нѣщо, но на Бурже пакъ не отговаря.

Когато, по кжсно, групата се готвѣше отъ Мочуритѣ да отпжтува за Сливенъ, Бурже запитва лесничея:

—Каква, споредъ вашата опитность, е най-подходящата растителность, за тоя теренъ?

Лесничеятъ примигва. Удря два три пжти ботуша си съ пръчицата, като че отъ него търси помощь и отговаря:

—Тукъ ли? По тия камънаци нищо не расте!

А професоритѣ изглеждатъ очудено лесничея, обглеждатъ залесенитѣ около имъ ридове и нищо не казватъ.

Бавно групата потегля по тѣсната пжтека къмъ Коминя. Приятна хладина се разлива по обградения съ скали долъ. Доле, подъ пжтеката, подъ сводъ отъ зеленина, румолятъ водитѣ до Мочуритѣ. Шумятъ буйни водопади, пенятъ се подъ тѣхъ голѣми вирове. Ето: пжтеката е по самото корито, което е цѣло обляно отъ слънцето. Коритото е покрито съ тропически листа на лопуя. Пжтницитѣ гледатъ грамаднитѣ листа. Възхищаватъ се, оглеждатъ скалитѣ, но и двамата спиратъ погледъ на голѣмъ клонесть джбъ. израсналъ въ пукнатината на скалата. Бурже гледа, изказва възторга си на г-нъ Бончевъ и като посочва джба на лесничея, усмихва се и иронично добавя:

—Тукъ нищо не расте!

Отъ оня моментъ минаха общо близо тридесетъ години. Строго охранителното остана „Пожелание“. Всичката растителность, израсла съ голѣма мжка по-скалитѣ, бѣ изсѣчена. Само безброй вжглещарски куптори, като голѣми жертвенници, години подъ редъ прикаждаха за успокоение съвестьта на живи и умрѣли, които станаха причина да се обезлеси Сливенския балканъ.

И ако господа професоритѣ баха имали щастието на ново да минатъ по-строгоохраителната зона на водопровода ни, едва ли биха познали мѣстата, отъ които нѣкога тъй много се възхищаваха.

Така брадвата, необезпокоявана отъ никого, обезлеси нашитѣ хубави планини. А обезлесената планина заплашва все повече и повече, да лиши населението отъ Сливенската вода.

Бждащето на Сливенъ и планината му, като курортни мѣста е напълно заслужено. Но, преди всичко, на планината трѣбва да възвърнемъ горитѣ, следъ което тя ще възвърне водитѣ на изворитѣ по нея. Тогава можемъ съ сигурность да се надяваме, че Сливенъ и романтичната му околность ще бждатъ най ценитѣ и красиви лѣтовища въ Източния балканъ.

Г. Гюлмезовъ

БЪЛГАРСКА ТЪРГОВСКА БАНКА
Сливенски клонъ
Централа въ СОФИЯ, клонове и кореспонденти въ по-главнитѣ градове на царството и въ чужбина
Основана 1895 год.
Капиталъ и резерви 92,560,557 лв.
Извършва всички банкови операции
Приема влогове на най-износни условия.

ОБУЩА ПО ПОРЖЧКА и ГОТОВИ ПРИ
ДОСЮ РАЙКОВЪ
НА УЛ. „ВЕЛИКО-КНЯЖЕВСКА“,
до МАГАЗИНЪ „МАРИЯ ЛУИЗА“

ХРОНИКА

Назначенъ е за подначалникъ въ М-вото на Финансиитѣ — отдѣлъ за бюджета, нашиятъ съгражданинъ и приятель г-нъ Светославъ Дончевъ, до сега контрольоръ въ Върхов. смѣтна палата.

Образувана е въ града ни производителна овцевъдна кооперация „Подкрепа“, имаща за цель общата преработка и продажба на продуктитѣ отъ овцетѣ и козитѣ на членоветѣ си.

СТРОЕЖЪТЪ на нови постройки въ Сливенъ тази година е сравнително по-слабъ отъ миналата година.

Вѣнчалъ се е нашия приятель и съгражданинъ Стефанъ Кълчищовъ, химикъ въ Дирекцията за монопола на спирта, за г-ца Таня Попова отъ гр. Ст.-Загора. Нашитѣ честитки и благопожелания.

ОКОЛО паметника на Хаджи Димитъръ се започна да се поставятъ по тротоара цименови плочки, работени въ Сливенъ. Бордюритѣ ще се пригладятъ и идната седмица тротоарътъ ще бжде готовъ. Градинката се чисти и урежда отъ градския градинарь. Всичко това се подготвя по случай освещаването на паметника презъ октомврий т. г.

НАРОДНИЯ хоръ „Добри П. Чинтуловъ“ е въ ваканция. Проектиранитѣ концерти въ Варна и Шуменъ не можаха да се реализиратъ, понеже не се отпустна вагонъ за безплатно пжтуване Отъ 1 септември занятията отново започватъ.

ЛѢТОВИЩЕТО ДАУЛА е много добре посетено и тази година. Въ началото на сезона лѣтовницитѣ бѣха малко, поради студено време. По после обаче се явиха толкова много кандидати, че мнозина се врж щатъ. Всички стаи сж заети отдавна. Налага се да построятъ още нѣколко стаи.

ЛѢТОВИЩЕТО Карандиля тази година, въ сравнение съ миналата година, е много добре посетено. Отличнитѣ условия на този планински курортъ, съ право привличатъ маса посетители. Въ началото на сезона и тукъ имаше малко посетители. Но днесъ почти всички мѣстата сж заети. До сега тамъ се построиха малко постройки. обаче, следъ като общината отстжпва цѣлото пространство на туристическото дружество ще почнатъ да се строятъ въ скоро време удобни постройки и ще се създадатъ още по-добри условия за лѣтуване. Близостьта на учителската почивна станция, на Равна рѣка, Чаталка, Кушъ-бунаръ, и др. дава възможность да се правятъ хубави излѣти въ красивата околность.

НОВОТО здание на Св. Сливенската Митрополия е покрито. На 8 т. м. специална комисия ще прегледа и приеме досегашната работа на предприемача и ржководителя.

ЛАТИНСКИ ЕЗИКЪ—уроци предава Георги В. Стефановъ.
Справка К. Сахакянъ—Часовникарь.

НАЛАГА се да почне направата на проектираната 3 метрова пжтека отъ Новоселския каптажъ за Карандиля и учителската почивна станция презъ Хайдушката пжтека. Съ тази нова пжтека ще се улеснятъ твърде много лѣтовницитѣ на Карандиля и тия които работятъ на новата учителска почивна станция.

Смъртьта на Дим. Стефановъ казака

Бѣхъ началникъ т. п. станция въ село Кремиковци Софийско отъ 1921—1925 год. Въ станцията ми бѣше, като м. с. курие̂ръ Стоянъ Симеоновъ синъ на дѣдо Симеонъ Геговъ 70 год. старецъ. Дѣдо Симеонъ е е билъ въ младинитѣ си като слуга въ кремиковския монастиръ и е билъ свидетель на смъртьта на Дим. Ст. Казаковъ. Ето какъ синъ му Стоянъ ми предаде цѣлата случка.

Заптиетата натоварени съ залавянето на Казаковъ пристигатъ при вечерь въ монастира. Егумена скрива Казаковъ въ единъ таванъ, а той съ хубаво виło, ядене и приказки успѣва да ги убеди че не е виждалъ въ монастира подобно лице. На сутриньта заптиетата отиватъ въ с. Кремиковци, което е кацнало на единъ хълмъ Вдигатъ цѣлото село на кракъ и повеждатъ населението къмъ монастира да търсятъ Казакова. Егумена, като се научава че идва тълпата отъ селото съ заптиетата, изпраща Казаковъ въ гората обрасла хълма надъ монастира, да се скрие.

Пристигатъ заптиетата съ селенитѣ и по заповѣдь на началника на заптиетата селянитѣ обискиратъ монастира. Не го намиратъ. Тогава пакъ по заповѣдь на сжщия селенитѣ се пръскатъ въ верига бавно се изкачватъ изъ гората въ която се е криелъ Казаковъ. Заповѣдано било на всички отъ веригата, че който види Казаковъ и не го предаде, а други до него го види и съобщи първия веднага ще бжде убитъ на мѣсто. Така настжпващи стигатъ до мѣстото до едно дърво гдѣто се е криелъ ранения въ крака Казаковъ, по която причина не можалъ да избѣга по далечъ. Залавятъ го и го отвеждатъ на 300—400 метра северо-западно отъ монастира построяватъ селянитѣ въ каре и по най-зверски начинъ го насичатъ на парчета. Така завърши съобщението си Стоянъ Симеоновъ.

Днесъ на сжщето лобно мѣсто 20 метра подъ пжтя отъ Кремиковци за Ябланица на видно мѣсто стърчи доста голѣмъ, хубавъ паметникъ—бѣлъ кръстъ на борецa за свободата ни, оставилъ кости далечъ отъ близки и родно мѣсто.

Паметника е издигнатъ къмъ 1911 година отъ младитѣ родолюбиви Креминяни. Отъ кръста се открива величествена панорама на изтокъ Новоселци, на среща Витоша съ Гѐрманския монастиръ, София Бояна, а на западъ Княжево и Г. Баня.

А вечерь при лунно осветление гледката е величествена. Цѣло софийско поле се вижда като на дланъ.

Чуждитѣ хора тачатъ паметьта на нашия борецъ за свободата ни, вѣрвамъ че и моитѣ съграждани сливенци нѣма да се посрамятъ и пренебрегнатъ паметьта на Казаковъ като го впишатъ въ книгата за х. Димитъръ.

Борисъ Николовъ

НА 3 Т. М. Илиндень въ с. Чинтулово (Касъмово), стана тържествено освещаване на новия параклисъ „Св. Илия“ при участието на Н. В. Пр. Митрополитъ Иларионъ и много свещенници и гости отъ околнитѣ села и отъ гр. Сливенъ.

ГРАЖДАНИ се оплакаха на г. кмета, че въ нѣкои квартали на града нѣмали вода, когато на други мѣста недобросъвестни жители пущатъ чешмитѣ да текатъ изъ градинитѣ по цѣлъ день. Ето защо се предприе провѣрка изъ по-нискитѣ квартали на града и се съставиха много актове

СЕДМИЧННЯТЪ пазаръ тази сжбота бѣше по-оживенъ отъ миналата сжбота. На пазаря се донесе сравнително по-вече ечемикъ, и въ скл довѣтѣ на Дирекцията на Храноизносъ зимница и ржжь. На пазаря имаше дини и пжпеши, които тази година обещаватъ да бждатъ въ голѣмо количество, но цената имъ е низка. Вчера се продадоха по 2 лв. парчето на едро. Липсватъ куповачи. Сжщо се изнесе отъ десетина дни и ново грозде, което се продава на дребно по 8 лева. Разнитѣ сортове Пердисабълъ и др. обещаватъ добъръ пласиментъ и тѣхната култура се увеличава.

ПЖТЬТЪ за лѣтовищата отъ Абланово за Българка се поправя отъ група затворници и безработни подъ ржководство на надзиратель и техникъ.

СЛИВЕНСКИТѢ минерални бани се посещаватъ твърде много, особенно следъ въвеждане на отобусна служба Сливенъ—Банитѣ. Много граждани отъ Сливенъ отиватъ сутринь, правятъ бани и се вржщатъ до обѣдъ, като си оставатъ въ кжщи и сж свободни следъ обѣдъ. Това е едно голѣмо улеснение за ония които по разни причини не се налага да стоятъ продължително време на банитѣ.

СЛИВЕНСКИЯТЪ средищенъ директоръ благодари на г. Робертъ Хорка отъ Бърно, Чехословашко, за подаренитѣ отъ него 400 лева за беднитѣ ученици отъ града.

ПРИСТИГНАЛЪ е въ гра ни нашиятъ съгражданинъ главния директоръ на мина Перникъ г. инж. Спасовъ.

НА 2 т. м. зараньта пристигна въ града ни м-ра на благоустройството.

г. М-ра посети общината участъковото инженерство околийското управление дето се е осведомени за нуждни на града и околията

Заедно съ началника на трудовото бюро г. Т. Томовъ сжщия интпектира службитѣ и помещенията на бюрото.

г, М-ра прие и една делегация отъ граждани които сж изложили нѣкои неотложни нужди на околията. Отъ Сливенъ сжщия день м-ръ Йотовъ замина за Бургасъ.

ПЛАВАТЕЛНИЯТЪ басеинъ на Б. Н. М. С. на привършване. Дъното е циментирано съ наклонъ 1·5%, така, че дълбочината на водата ще бжде отъ 0·90 до 1·20 м.

Ще могатъ да се кжпятъ и деца.

Вестникъ „Изтокъ“ не плаща хонорари, нито заплати или възнаграждения, подъ каквато и да е форма, на членоветѣ отъ редакционния комитетъ. Всѣки левъ внесенъ за „Изтокъ“ се използва единственно за подобрението на в-ка.

Държавно Срѣдно Текстилно—Бояджийско училище--Сливенъ

Обявление № 1085

Дирекцията на Държ. Ср. Текстилно—Бояджийско училище обявява на интересующитѣ, че за идната учебна година външнитѣ ученици ще се допущатъ само въ предварително удобрение отъ училищната власть квартири.

Желающитѣ граждани да даватъ квартири на ученици отъ сжщото училище, се поканватъ, най-късно до 25 августъ т. г. да се запишатъ въ опредѣления за цельта списъкъ въ училището; следъ тая дата комисията отъ училищни органи ще прегледа обявенитѣ квартири и удобренитѣ такива ще бждатъ оповестени на външнитѣ ученици.

гр. Сливенъ, 1 августъ 1935 год.

ОТЪ ДИРЕКЦИЯТА.

БЛАГОДАРНОСТЬ

Подписаний Константинъ М. Константиновъ — чиновникъ отъ гр. Сливенъ, изказвамъ благодарность на СЪБ. Д-ВО ОБНОВА“ — София, съ представитель за Сливенъ и околията ПАНАИОТЪ ШИНИКЧИЕВЪ, за гдето само единъ месецъ следъ моето записване, ми отпустна заемъ 50000--петдесеть хиляди лева.

К. М. Константиновъ.

ДАВА СЕ подъ наемъ самостоятеленъ етажъ
Справка Ю. ПЕТРОВЪ — аптекарь

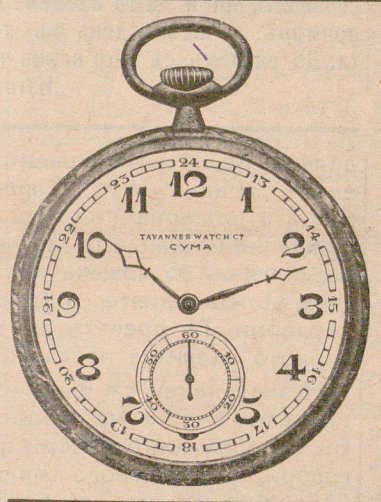

маг. „Бижу“
подъ общината
постояна бижутерска изложба

Ви предлага най-елегантна и модерна бижутерия
цени подъ конкурентни
златни годежии халки отъ 200 до 250 лв.
Не продавйте злато преди да попитате К. Сахакянъ часовникарь-златарь -- Сливенъ.

КУРОРТИСТИ!
ЗА ЗАКУСКА, ОБѢДЪ И ВЕЧЕРЯ СНАБДЕТЕ СЕ СЪ
една елегантна покривка за маса
НОВИЯ
която не се нуждае отъ никакво пране
съ едно избърсване съ влажна кърпа ще имате
на МАСАТА си винаги чиста и елегантна покривка
Представитель за Сливенъ П. КАМБУРОВЪ тел. 51

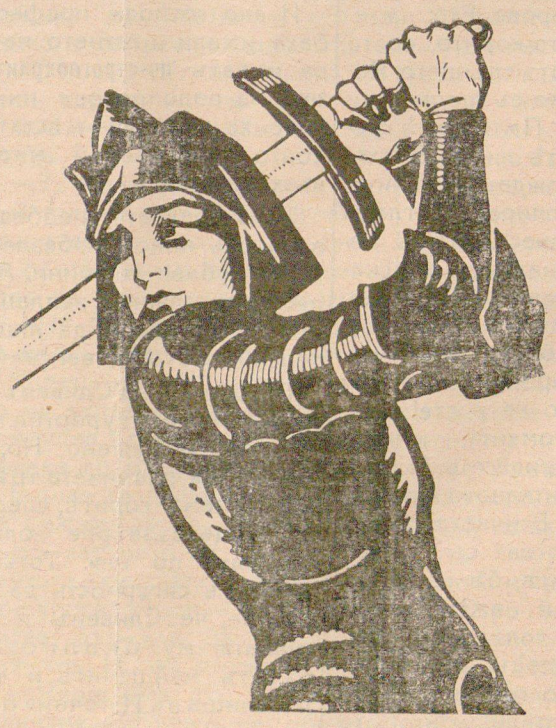

ПАН. КАМБУРОВЪ — тел. 51
Сливенска агенция
„Пожаръ“-„Животъ“-„Транспортъ“

Единъ решителенъ ударъ
срещу злата сждба
е само застраховката при
Д-во „БЪЛГАРИЯ“

Агенцията и магазина
премѣстихъ въ новото здание
срещу склада
на Бр. Гьошеви.